

ALBINA

REVISTA POPULARA

Apare în fiecare Duminică

COMITETUL DE REDACȚIE:

ION KALINDERU

P. Gârboviceanu	P. Dulfu
G. Coșbuc	V. S. Moga
G-l P. V. Năsturel	N. Nicolaescu
Gh. Adamescu	Gr. Teodosiu
I. Oescu	C. C. P.-Tașcă

ALBINA

Revistă Enciclopedică Populară

Abonamentul în țara pe an lei 5 | Abonam. în străinătate pe an lei 8
 „ „ „ pe 6 luni „ 3 | Un număr 15 bani.

Pentru anunțuri 1 leu linia. Mică publicitate, 5 bani cuvântul.
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

SUMARUL :

Sărbătorile țării: *Regele mulțumește Țării* (Scrisoarea M. S. către Președintele Consiliului).

Din trecutul bisericii române: *A.*, Mitropolitul Grigorie. (Cu portret).

Viața rurală: *Sofia Nădejde*, Biata Mărioara.— *D. Ionescu-Morel*, Meseria e brătară de aur. (A doua scrisoare a lui Mitu Vechente către fiul său).

Monumente istorice: *R.*, Biserica din Ludești. (Cu 3 ilustrațiuni. Fațada bisericii.— Biserica văzută dintr-o latură.— O parte din tămplă).

Partea științifică: *Dr. Lux*, Sunt animale proaste?— Din obiceiurile animalelor.

Povestiri: *L. Tolstoi*, Lupul și arcul.

Sfaturi practice: *Elena M. Demetrescu*, Sfaturi pentru gospodine: Cozonaci economici.

Din ziare și reviste: Într-o cancelarie.— Să nu risipim lemnele.— Merele ca leac.— La o serată.— Mitică s'a întors dela băi.

Cronica: *M. S.* Regele general-feldmareșal al armatei prusiene.— Plecarea Principelui moștenitor al Germaniei. (Cu 1 ilustrație: Mulțimea în fața Palatului Regal).— Presa germană despre România.

De pe Domeniile Coroanei:

Cum s'a serbat semicentenarul Unirii în comunele rurale: Fălciu: Băsești.— Constanța: Gargalac.— Fălciu: Vutcani.— Gorj: Brănești.— Ialomița: Ceacu.— Ilfov: Moara-săracă.

Convențiunea comercială cu Austro-Ungaria.— O excursie în Bulgaria.— Starea semănăturilor.— Evenimentele din Turcia. (Cu 2 ilustrațiuni: Palatul Ildiz-Kiosk și moscheea Hamidié.— Un bășon din armata junilor Turci).— Sinodul Românilor din Ardeal.— Demisia guvernului din Ungaria.— Situația în Persia.

Bibliografie: Cărți primite la Redacție.

Pagina glumeață: *C. Rădulescu-Codrin*, Bine ai făcut, Snoavă.

Suplement: Buletinul activității sociale a preoților și învățătorilor No. 41 dela 19 Aprilie.

Regele mulțumește Țării.

M. S. Regele a adresat d-lui Ion I. C. Brătianu, președintele consiliului de miniștri, următoarea scrisoare.

Scumpul Meu Președinte al Consiliului,

Adânc mișcată este inima Mea față de mărețata manifestațiune prin care întreaga Țară, într'un singur gând, dela mic până la mare, Mi-a arătat sentimentele sale de iubire și devotament, cu prilejul aniversării a 70-a a zilei Mele de naștere. Felicitările și urările ce Mi-au venit prin nenumărate telegrame, scrisori și adrese din partea reprezentanților națiunii, a înaltelor corpuri ale Statului, clerul, justiția, armata, universități și școli, precum și din partea cluburilor politice, corporațiilor, feluritelor societăți și a cetățenilor din toate treptele — Mi-au dat o nouă și neîntrecută dovadă a dragostei de care sunt înconjurat.

Tot așa de scumpă Mi-a fost sincera însuflețire cu care cetățenii iubitei Mele Capitale au întâmpinat pretutindenea pe Înaltul Meu oaspe și rudă A. S. I. și R. Principele Moștenitor al Germaniei, Principe regal al Prusiei.

Lăudat fie numele Domnului care Mi-a dăruit îndelungată domnie de 43 ani, hărăzindu-Mi asemenea sentimente din partea scumpului Meu popor.

Toate aceste mângâietoare mărturisiri de dragoste au un profund răsunset în sufletul Meu și Imi sunt ca un izvor de puteri nouă, cu care Mă voiu silii

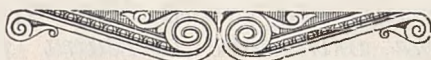
a răsplăti aceste dovezi de iubire prin muncă necurmată, închinată binelui obștesc.

Dorința Mea ar fi să mulțumesc călduros fiecăruia îndeosebi; aceasta nefiind însă cu putință, te rog, Scumpul Meu Președinte al Consiliului, să fi interpretul Meu pe lângă toate corpurile și autoritățile Statului, ca și pe lângă iubita Noastră Capitală și toate persoanele cari, prin scrisori, telegrame și înscrieri, au luat parte așa de simțitor la sărbătorirea zilei Mele de naștere — arătând tuturor dragostea recunoscătoare ce le păstrez.

Primește, te rog, Scumpul Meu Președinte al Consiliului, în această plăcută împrejurare, încredințarea stimei și afecțiunii Mele.

CAROL.

București, 12 Aprilie 1909.

Din trecutul Bisericii române.

MITROPOLITUL GRIGORIE.

Ales Mitropolit al Ungro-Vlahiei la 28 Iulie 1760, după ce fusese egumenul mănăstirii Colțea din București, și purtase titlul de «arhiepiscop al Mira-Lichiei», Grigorie al II-lea e pomenit de Biserica Română ca unul din cei mai vrednici conducători.

Dăm aci, după «Istoricul Mitropoliei Ungro Vlahiei», de Pr. G. Gibescu, portretul acestui Mitropolit și câteva notițe despre activitatea lui.

Parte cu cheltuiala sa proprie, parte cu ajutorul Domnitorilor, el a zidit două biserici în București: La 1766 biserica zisă «Bărbătescu vechiu», pe care a înzestrat-o cu două moșii în județul Teleorman, pe cari le lăsase moștenire o pioasă creștină; — la 1768 biserica zisă «Oborul vechiu», în care a cuprins și o cruce veche numită «Crucea lui Mogoș».

Mitropolitul Grigorie II a lăsat și mai multe scrieri: a tipărit o *Evanghelie* la 1760; o *Psaltire* la 1775; o *Leturghie* la 1780; un *Apostol* la 1784.

La 1774 dă la lumină *Invățătura bisericască*, urmată de *Ră..duielele sărhătorilor*; iar peste câțiva ani publică *Slujba*

Mitropolitul Grigorie al 2-lea al Ungro-Vlahiei
după un portret din Biserica „Sf. Ștefan“ din București.
(data este greșită aci).

Sf. Dumitru Basarabov, ale cărui moaște se păstrează până azi în Biserica Sf Mitropolii din București.

A murit la 1787, după 27 de ani de păstorie.

A.

Biata Mărioara.

ot satul o cunoștea pe Mărioara. In zorii zilei, cu vârguța în mână, alergă în urma boilor și-a vacei, tot îngânând: «hăis Plăvane, pe ici Vinerică!»

Când trecea pe ulița satului, oamenii știeau că-i vremea plecatului

la câmp.

Suptirică, în cămașe cârpită și fustișoară roșe eșită de veche, mergea agale cu ochii albaștri duși în zarea trandafirie a lui Soare resare.

Când venea prin dreptul unui om ori unei femei, le dădea frumos bună demineată.

«Bine, Mărioară, nu e preă denoapte?»

«Până ajung eu la Poiana mărului, se ridică, el, roua!»

«Apoi, noroc să deă Dumnezeu!»

«Să deă Dumnezeu, leliță,» și copila alergă să ajungă boii, iușnind cu varga pe Vinerica răzlețită să roadă iarba de pe un șanț cevă.

Cât e ziua de mare, alergă Mărioara după cele trei vite, nu cum va să le scape din poienița strâmtă și îngustă unde aveă Gheorghe o trâmbă de pășune.

Mai lesne paști o cireadă de vite pe-un tăpșan întins de cât două trei. In turmă, una se îngână cu alta și ca în măsură foarfecă iarba; ronțăitul tuturor la un loc le e îndemn, pășesc agale și cuminte. Când sunt puține se uită în toate părțile, caută tovarășe ori stau cu urechile ciulite de nu le amenință vre-o primejdie, gata mereu să împungă fuga.

Mărioara o ducea greu: cât e ziulica de mare, nu

stă jos. Se temeă să n'o fure somnul, cum i s'a mai întâmplat odată, când au intrat boii în niște ra-piță boierească. Atunci i-a dat taică-so o sfântă de bătaie de-a zăcut, biata, o lună de zile. Drept, eră mai mică; dar ținea minte bine.

De sete, de foame, culegeă susaiu, îl frecă în palme zicând: «Susaiu susăeș, fă-te dulce mălăieș» și îl mână.

În legăturică aveă, doar, o bucățică de mămăligă și cozi de ceapă, atâta îi da maștiha de-acasă. Mergând în urma boilor, se gândeă câte bunătăți sunt la dugheană: «Ce pâne bună, ce covrigi și ce măslina a văzut aseară, când a trimes-o mă-sa la sare!» O fi ea odată mare și-o câștigă, cum câștigă alte fete la secere. Atunci, întâiu o să-și cumpere o pâine întreagă proaspătă și o mână de măslina și o să le mănânce toate.!

Dar, cu gândul și cu planurile frumoase asupra viitorului nu se sătură Mărioara. Din zi în zi tot mai tare o mușcă foamea de mijloc. Odată, cum venise mai de vreme cu vitele și mă-sa nu eră acasă, umblă prin pod după niște opinci vechi, — prea erau mulți spini pe de lăturile poienei și vitele tocmai pe acolo năzueau, părându-li-se iarba mai fragedă. Tot căutând, găsi ascunsă într'o puțină, o bucată de slănină.

«Vezi,» se gândi Mărioară,» i-am cerut o fărămiță, să am și eu când merg cu boii, a zis că nu-i.» Și, uit'te ei frig la amiază și pe mine mă trimăt la stratul cu ceapă?»

Mărioara se uită lung la slănină. Tot mai bună ar fi de cât cozile verzi, de cari e sătulă până în gât, și de susaiul, care, dela o vreme, nu se mai îndulceă, ori cât l-ar fi descântat. Tocmai, cum se uită așa, zări secerea aninată de-un băț. «Dacă ar tăia și ea o bucățică? Doar n'o curge sânge.» Tremurând, luă slăcina și tăie o felioară suptire, gândind: «N'o mai cunoaște mama.»

Mărioara prinse gust la slănină. Veneă mai de vremior acasă, înnainte de mă-sa. Ușurică, săreă de pe fușcel pe fușcel, luă secerea și răpede tăeă o fe-

lioară de slănină, o învăleă într'o foaie de hrean și-o ascundeă în râșnița din tindă. În fiecare dată, copila măsură din ochi slăcina și nu i se părea mare lucru, dacă e cu un deget mai lungă ori mai scurtă.

Mereu își zicea: «Numai azi mai iau, că de-o cunoaște, mă omoară.»

Intr'o Sâmbătă, femeea venise mai de vreme dela prășit, să spele schimburi. Când se apropie seara, aruncă pe foc ceaul, gândind: «Frig niște slăcină cu vre un ou două și pace!» Se urcă în pod, scoate slăcina, se uită lung, o măsură din ochi. Tăiat proaspăt din ea și bucată bunișoară! «Ei las! O să-ți iasă ție slăcina pe nas.» gândi Maranda și, înciudată, izbi slăcina îndărept. Pe urmă, se răsândi. A tăiat o bucățică și-a făcut jumări și le-a mâncat cu mămăligă rece.

Când a venit bărbatu-so, Maranda înbufnată, răsturnă mămăliga, aduse niște cozi de usturoiu verde, le tăie mărunț într'un taler, turnă oțet și le puse pe măsură.

— Bine, nevastă, după ce am muncit toată săptămâna ca la al meu, nu ca la boieresc, s'ar cădea, poate, și-o bucățică de slăcină pe lângă mojdeiu.»

«S'ar cădea!»

«Apoi?»

«Apoi întrebă pe fie-ta. A cărat-o la pădure!»

«Ce spui?»

«Uit'te — așa, scorpie stricătoare nu mi-au dat ochii să mai văd, n'ar mai ajunge! A făcut'o mă-sa în zodia cailor și mi-a lăsat pe cap o hămisită!» și eși trântind ușa.

«Las'că eu i-s popa!» zise Gheorghe încrunțat și, cum Mărioara întră pe ușe, o întrebă:

«Bună-i slăcina, drace?»

«Care slăcină, tătuță?»

«Iți arăt eu care!» și se sculă de lângă măsură, luă bățul de corn din ungher, apucă fata de coade și începă a o bate. Mărioara, când l-a văzut pe taică-so roș-cătrănit de furie, a prins a tremura

ca varga. «Tată! Nu mă ucide! Iartă-mă, tătută. Zău! Am luat numai o bucătică!»

«Așă! Incă spui! Să-mi cari tu, scorie, slămina! Și eu, care muncesc, să mănânc mojdeiu?»

Aprins și mai tare de vorbele sale, începù a lovi și mai tare: peste picioare, peste spate, unde năpădea, fără cruțare. Mărioara, de spaimă, își pierduse și glasul, ca o mașină abia îngână: «Iartă-mă, tătucule; nu mai fac!» Ingrozită, singură nu mai cu el, văzându-l roș de mânie, cu ochii aprinși ca de nebun, cu pletele fâlfâindu-i în jurul feței, copila par'că erà în fața unui zmau înverșunat. Își simțea pieptul și spatele strânse ca în clește, i se părea că-i într'o pădure neumblată și că din urmă se aude urletul unei potăi de lupi. Ingrozită, văzù aeeva pe părete moartea cu coasa 'n mână, cum erà zugrăvită la biserecă.

În urmă, Maranda se gândi: «Incă să n'o omoare și mai dăm de altă belea» Intră deci în casă și zise:

«Las-o, omule, destul! Te vlăguești pe tine mai tare de cât o doare pe dânsa.»

Apoi întorcându-se spre fată, îi zise răstit:

«Ia, drace, cofa și adă apă.»

Mărioara, besmetecă de cap, eși răpede, suspinând de-i sărea cămașa pe ea, luă donița de pe laiță din tindă și fugi într'un suflet la fântână. I se părea că lupii, că zmeul cel furios, o alungă din urmă. Ii ardea tot trupul ca focul; o ustură pielea, o dureau oasele, în spate și în piept o strângea ca în mingheneă; dinții îi clănțăneau ca de frig. Mergea spre fântână, cum ai merge în vis.

Inserase de-a binele, văzduhul erà plin de lumina albăstrue a cerului, presărat cu nenumărate stele. La fântână, Mărioara apucă de pe ghizdele cârligul, îl băgă în coada doniței și-l coborî în fântână. După ce-l clătină de mai multe ori, ca să se umple donița, începù a scoate, plecându-se pe gura fântânei. Simți că par'că donița scapă din cârlig, apoi i se făcù negru înaintea ochilor și n'a mai știut ce-i cu ea.

* * *

A doua zi, galbenă ca de ceară, Mărioara stă întinsă pe tăpșanul dela fântână. Femeile aduceau câte-o lumânărică, zicând: «Sărmană Mărioară, de acu n'o să mai treci până'n ziuă să ne dai buna dimineață.»

Sofia Nădejde.

Sunt animalele proaste?

K. M. von Unruh, care a făcut cercetări timp de cinci-zeci de ani asupra animalelor, publică o carte «Viața cu animalele». Intr'un ziar găsim o parte, din care spicuim câteva pilde pentru cetitorii noștri.

De Pești zicem că sunt muți și ne întrebăm de pot auzi, adică de n'or fi fiind și surzi. Un lucru e neîndoios că prin piele, înse, de bună seamă simt tremurăturile apei, ca noi pe ale aerului.

Dar iată ce povestește despre niște Crapi, cari se aflau în iazul dela Charlottenburg, în parcul castelului. Erau pești bătrâni. La un pod eră un clopoțel. Cum îl sunai, crapii alergau și-i vedeai că es cu capetele la fața apei, așteptând să le arunci hrană.

Pe urmă, povestește că în popor se spune că Somnul, cărui Leșii îi zic «călugăr», țipă, când îi tai capul. Fiind într'un orașel pe jumătate polonez, a cumpărat un Somn viu. Bucătăreasa iute a spus că ea nu-i taie capul «călugărului», fiind că nu poate suferi țipetul lui. Unruh a rugat pe păscar să facă el treaba asta. L-a tăiat și în adevăr Somnul a țipat. Ai fi zis un plânsel de copil sau un țipet ca al epurelui, când îl omori.

De ce-i zic călugăr?

Fiind că, povestesc oamenii, eră odinioară o mănăstire de călugări dincolo de iaz. Dar aceștia își petreceau nopțile în oraș la tot felul de blestemății. Târgoveții, într'o noapte, au luat scândurile dela pod și au pus foc la o movilă de găteje lângă mănăstire. Călugării, alergând la chiliile lor, au căzut strigând de groază în iaz și din ei s'au făcut somni, cari țipă, când îi tai de viu.

Mai povestește că tot în acea parte erà în 1883 o molimă în raci. În Wartha se vărsà un riuleț, de a lungul căruia erà un șir de iazuri, cel mai de sus erà cel mai adânc. Acì erà moșia unde a văzut cele ce urmează. Prisosul de apă a lacului celui mai de sus și mai adânc se duceà la celelalte lacuri de pe moșie printr'un canal îngust dar lung de un kilometru. Lângă curte erà un podeț înalt peste canal. Proprietarul mi-a zis într'o zi: «Eri și azi demineată ai fi putut privi acolo o călătorie ciudată de raci. Niște copii, cari se jucau acì, au văzut mii și mii de raci urcând prin canal la deal spre iazul cel adânc. Toți erau înse bolnavi, de aceea i-au lăsat în pace. Mai multe sute de mii de raci de aceștia s'au dus și s'au ascuns în lacul cel adânc, în fundul lui mălos». Ce căutau acolo? Tămăduire ori loc de îngropare?

Iată și ceva despre epuri. Se spune că epuroii au obiceiul de se bat, sărind unul peste altul și căutând să lovească pe dușman peste cap cu picioarele de dinnapoi. Asta n'ar fi nimic. Unruh zice c'a văzut, nu odată, dar de-o mulțime de ori, epuri ridicăți pe picioarele de din napoi și trăgându-și palme din răsputeri până ce unuia îi erà destul și-și luà tâlpășița.

Cei cari nu-și dau osteneală să gândească, învinuie pe porci că sunt murdari și pe oi că sunt proaste. De ce înse nu zicem și de cerbi că sunt murdari, doar și lor le place să se bage în bălți noroioase? E adevărat că, după ce face baie de noroiu, nu poate să se spele cu apă curată. Dar s'a recorit și a scăpat de muștile cari îl chinueau. Porcul, înse pe care îl ținem mai ales într'o cocină preà îngustă, e nevoit să se scalde în udul și murdăria lui, din vina noastră. Dacă îi dăm loc, cât de cât, îndestulător, își face murdăriile departe de bârlog, pe care și-l ține foarte curat. Toate dobitoacele se scârbesc de scârna și udul lor, de-aceea vedem pe câinii ce stau în lanț, că se trag cât mai departe de culcuș de-și fac nevoile. Dacă înse nu le dăm puțința, dela o vreme li se tîmpește și lor simțul curăției.

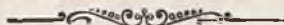
Se dă ca dovadă de prostia oilor, că, dacă berbecul din frunte sare peste un gârduț, sar toate, chiar dacă le luăm gârduțul din cale. Cu toate acestea, ele fac destul de înțelepțește; căci, mergând buluc, cum le e obiceiul, nu pot ve-

deă ce e pe jos și, dacă berbecul din frunte a sărit, au tot dreptul să-și zică și ele că trebuie să fi avut, el, care vede ce-i jos, pricină binecuvântată de a sări.

De asemenea, săriturile și țupăiturile oilor, când scapă dela strâmtoarea grajdului sau ocolului la aer curat și la loc slobod, nu sunt semne de prostie, ci de bucurie și plăcere.

Cei cari le talmăcesc ca prostie nu prea se pot lăuda cu pătrunderea ce le-ar fi dăruit lor Dumnezeu.

Dr. Lux.

Pe ce căi să ne îndreptăm feciorii.

Meseria e brățară de aur

— *A doua scrisoare a lui Mitu Vechente către fiul său* —

M'am bucurat foarte mult, dragul tatei, că o duci cu învățătura mai ușor acuma, ca la început. Așa e orice lucru, la început e greu, greu de tot, d'apoi când te dedai cu el parcă l-ai ști de când lumea și-l faci cu drag și cu tragere de inimă, fiindcă e în binele tău

Tu, când pleci dela școală, apoi, tătucule, nu prinde cu cei răi și ștengari ca să hoinăriți pe strade în loc să te duci acasă să-ți înveți lecțiile. Așa sunt ei, pentru lucrurile rele, ar vrea să te amesteci cu ei; însă în clasă pentru lucruri bune, știu eu, nu-s dă seama lui Bucur al lui Mitu Vechenti.

Uite, eu m'am sfătuit cu Părintele Tudor și Lică, dascălul tău din sat, despre multe lucruri și între altele a fost vorba și despre tine. Ne-am înțeles noi, asupra rostului tău la școala aceea mare, cum îi zici tu «liceu» și dacă n'ar fi bine ca dela toamnă să nu mai mergi acolo, ci în altă parte.

«Apoi, de! Mitule, mi-a fost zis Părintele, ce o să faci cu «multă carte? Se face burduf de învățătura, și la urma urmei, tot cu nimic nu se a'lege. Și de... mai știi, e băiat «tânăr, fără taică-su lângă el, care să-i dea ghes mereu cu «povețele de bine și cine știe ce prostii mai face». Orașul are «multe, omule, eu știu bine lucrurile astea, și-i mare primjdie să trăești acolo. Da dacă vrei, numai în școala de «meserii e bine. Acolo sunt mulți copii dela țară, de felul «lui Bucur. Școala, cum îngrijește pe toți așa l-o îngriji și «pe dânsul și o eși de-acolo om muucitor și cinstit.»

Iacă așa mi-a grăit Părintele și așa mă gândesc și eu, tătuțele, să intri în școala ceea de meserii. Numai că trebuie să înveți bine, ca la sfârșitul anului să fii cu note mari, ca să intri fără plată acolo.

«Meseria, tată, da, meseria, e brățară de aur» zice o vorbă bătrânească și tare bine zice.

Cu meseria, dacă ești om cum se cade, apoi vine și norocul, și-apoi dacă ai noroc și sănătate, ești mulțămît și lucrezi cu dragoste.

Bucuraș, mai trimete-ne din când în când câte o carte și ne mai spune despre sănătatea ta și cum o duci pe-acolo, că nouă de pe-aici ni-i tare dor de tine și tare dorim ca pe acolo să nu faci decât lucruri de bine și să nu superi pe nimenea, tată, pe nimenea.

Acum satul nostru e mai frumos decum l-ai lăsat tu. Primăria și școala s'au sfârșit de curând și-s tare frumoase; și e mai mare dragul să privești la ele.

Eu, când îți scriu cartea asta sunt la Primărie; că să știi că am rămas consilier. Și că... am dorit să mă las de slujbă, să alegă oamenii pe altul; dar de unde să fac ceva? c'au venit toți cu toții și m'au rugat, doar că nu plâneau, ca să rămân, să stau mereu, că eu le sunt ca un tată, care-i povățuesc de bine, și multe de-ale lor.

Ei, ce să fac?.. am rămas. M'am gândit că dacă e gândul lor așa, apoi de ce să nu-i ascult și pe ei, săracii?

Prin sat au pornit șezătorile, cu nopțile lungi, tare lungi ale iernei, pline de bazme pentru flăcăi și fete; iar pentru noi, mai bătrâni, vorbele și sfaturile domoale.

Tătuțele, acuma nu-ți duce gândul numai prin sat și pe la șezătorile noastre. Eu îți spun toate celea, pentrucă e bine să știi; dar citește și iar citește, că dacă ești bine din școala ceea mare, domnească, apoi atunci ușor vine să intri în școala de meserie, că de... cu bani u'am putea, sunt multe și multe greutăți. Maică-ta, și-a gătit năframele, le-a pus în ladă și acum abia așteaptă zilele Crăciunului ca să și le dea.

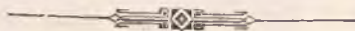
Noroc, tătucule, și ascultă vorbele mele și-ale maică-tei, învață, că e spre binele tău, nu pentru al nostru, că noi ne-am făcut rândul.

D. Ionescu-Morel.

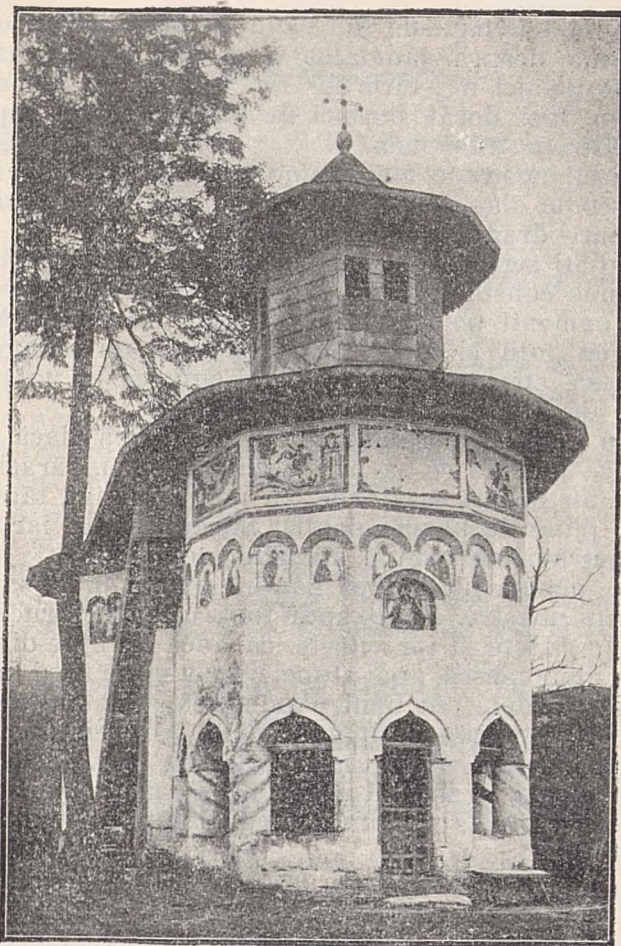
Intr'o cancelarie.

- Domnule șef, Popescu nu vine. A căzut bolnav de tifos.
- Tifos! Urâtă boală! Ori mori ori rămâi idiot. Știu bine asta, că am zăcut și eu de tifos.

Biserica din Ludești.

Satul Ludești din județul Dâmbovița este împodobit cu o frumoasă biserică rămasă din timpuri vechi și reparată în vremea din urmă.

Fașada bisericii din Ludești.

Asupra acestei biserici se publică în No. 4 din «*Buletinul Comisiunii Monumentelor istorice*» un articol semnat de d. A. Lepădatu, după care reproducem datele ce urmează. Din acelaș număr luăm și ilustrațiile ce dăm aci.

Pe la 1680 Logofătul Stoica Ludescu zidește în localitatea de care vorbim — și care pe atunci purtă numele de «Ludeștii din Potop» — o biserică nouă în locul uneia mai vechi, despre care n'avem știință. El declară că a făcut construcția cu ajutorul Principelui Șerban Cantacuzino, care a domnit în Țara Românească între anii 1678 — 1688.

Mai târziu biserica s'a reparat în mai multe rânduri: de

Biserica din Ludești

— Văzută dintr'o latură —

Mitropolitul Filaret (1754 — 1760), de Iordache Bărbătescu, de Duhovnicul Preda, ș. a. Cea din urmă reparație s'a făcut în 1863.

Biserica din Ludești a fost declarată monument istoric pentru că are amănunte de construcțiune vrednice de păstrat. Mai ales pridvorul este socotit ca foarte interesant și ca o dovadă de grija artistică ce se puneă în construcțiunea pridvoarelor pe vremea lui Șerban Cantacuzino.

Tâmpla de asemenea este prevăzută cu sculpturi bogate lucrate cu o artă deosebită.

Să nu risipim lemnele.

Țăranul nostru din ținuturile muntoase nu știe să prețue lemnele și de rând le risipește într'o măsură neiertată. El uită că prin fiecare lemn ce se taie fără rost și fără lipsă din pădurea sau din izlazul comunei, se împruținează și averea sa proprie. Multe lemne se pot economiza chiar și prin aceia că le tăiem și le folosim la timp potrivit. Pentru foc să se folosească numai lemne uscate bine, căci din lemne verzi ne trebuie de două ori atâtea. Pentru aceea, lemnele de foc să le tăiem și să le cărăm la timp și să le păstrăm despicate, ca să se uște bine. Asemenea trebuie să îngrijim, ca să ne procurăm la timp lemnele, de cari avem lipsă la clădirile noastre și cari le folosim în economie pentru pari, propte ș. a., ca să putem folosi totdeauna lemne uscate bine, căci numai acestea sunt trainice.

(«Economia»)

L. Tolstoi.

LUPUL ȘI ARCUL.

Un vânător își luă arcul și săgețile și porni la vânătoare. După multă alergătură, isbuti să vâneze o capră și plin de mulțumire se întorcea spre casă.

În drum îi iese înainte un mistreț. Lasă jos capra, își întinde arcul, săgeata sboară și lovește fiara. Dar și mistrețul sare asupra vânătorului, îi spintecă burta și amândoi își dau sufletul în aceeași clipă.

Un lup mirosi a sânge, se apropie de locul, unde omul și fiara zăceau nemișcați alături de capră, de săgeți și de arc.

Și plin de bucurie lupul își face socotelile :

— Uite! Am mâncare pentru multă vreme. Să nu mă lăcomesc, ca să isprăvesc tot de odată, ci puțin câte puțin! Și, ca să nu rămân în pagubă, voi mânca mai întâi, ce-i mai tare și voi păstra pentru altă dată prada, care-i mai fragedă, și mai dulce.

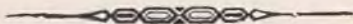
Și începù să miroasă rând pe rând, capra, mistrețul și omul, și-și zise :

— Asta-i carne fragedă și de aceea o las pentru la urmă : acum să mănânc sforile arcului!

Și se puse să mănânce funia. Tot rozând într'una, sfoara se rupse, arcul se desdoi și lovì lupul cu toată puterea, drept în pânțece. Lovitura fu așa de puternică, că fiara își dete numai de cât sufletul.

Și venirà alți lupi de mâncară și capra și mistrețul și pe vânător și la urmă..... și pe tovarășul lor.

(din rusește) de G. C.

Sfaturi pentru gospodine.

Cozonaci economici (ieftini).

1 kgr. făină	costul	0,40
$\frac{1}{2}$ litru lapte	"	0,20
200 gr. zahăr	"	0,25
2 ouă	"	0,20
150 gr. stafide	"	0,15
250 gr. unt	"	0,75
Coaje dela o lămâe	"	0,05
Drojdie de bere	"	0,10
10 gr. sare	"	—
Total lei		2,10

Se ia făina și se cerne într'o copăiță sau un vas cu gura largă. Punem din făină la o parte $\frac{1}{4}$ și facem maiaoa, adică mestecăm drojdia în acea făină și turnăm apoi în ea puțin lapte căldicel, făcând din totul o cocă pe care o batem vre o 10--15 minute și o lăsăm să se dospească la căldură. În timpul cât se face dospeala, punem zahărul să se topească în lapte, răzuim coaja de lămâe, punem conținutul celor 2 ouă și sarea și mestecăm bine.

Când s'a dospit aluatul, îl împreunăăm cu făina rămasă, turnând laptele, zahărul, ouăle, etc.

Mestecăm apoi bine cu mâinile în timp de 20 minute, apoi turnăm și untul încălzit și începem să batem—nu ca la pâne—(este bine să se vadă cum se bate), până se deslipește de pe mâni coca, și se ridică pe cocă beșici.

Invelim coca și o punem să crească la căldură.

Când vedem că a crescut, ungem tava sau formele, luăm coca, o punem pe masă și o tăiem în 4 părți. Întindem puțin coca, presărăm stafidele—curățate de cozi și spălate,—și răsucim coca, sau o împletim. Punem apoi tavele sau formele, în care se află cei 4 cozonaci, să crească din nou, acoperindu-i cu șervete călduțe.

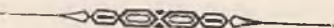
Încălzim cuptorul de pâne sau cuptorul mașinii de gătit.

Când am văzut că cozonacii din forme au crescut bine, îi ungem cu gălbenuș de ou, îi băgăm la cuptor care trebuie să fie încălzit potrivit, nu iute.

Să se observe cozonacii ca să nu se pârească.

Elena M. Demetrescu

Dir. șc. de menaj externă.

Din obiceiurile animalelor.

Un naturalist englez, care a studiat cu deosebire obiceiurile paserilor, povestește că ele au cu adevărat un simț artistic. Acelea cari zidesc cuiburi pentru ouăle și puii lor, sunt foarte bucuroase să puie printre paie și bucăți de diferite obiecte de colori vii sau flori frumoase adunate de pe câmp.

Același naturalist a cercetat dacă animalele sunt simțitoare la mirosurile tari și plăcute.

S'a apropiat de cușca leilor și tigrilor și le-a aruncat bucăți de vată stropită cu deosebite parfumuri. Indată fiarele au început a se frecă cu capul pe vata parfumată și a mârâi cu satisfacție.

Dând însă un pachet asemenea unei vidre, aceasta l-a mirosit și îndată s'a aruncat în apă... Se vede că nu-i plăcea.

În privința muzicii, șerpii sunt cu adevărat iubitori de muzică. Naturalistul englez de care pomenirăm, spune că un șarpe «Cobra indian» stă culcat încolăcit pe nisipul coliviei. Începură să-i cânte din vioară. Indată șarpele ridică în sus capul și priviă ținută spre partea de unde veneau sunetele. Pe măsură ce cântau mai tare, pe aceeași măsură șarpele se ridică, și plecă în dreapta și în stânga capul după tactul muzicii.

Urșilor le place mult muzica. Lupilor le e frică. Elefantului nu-i displace, dar nici nu-i place mult. Maimuțele nu simt nici o plăcere la sunetele muzicale.

De pe Domeniile Coroanei

În zilele de 10 și 11 Martie a. c., d-l I. Kalinderu, administratorul Domeniului Coroanei, a inspectat Domeniul Segarcea din jud. Dolj.

Cu această ocazie, ca în totdeauna, a vizitat școala, primăria și banca populară din localitate.

La școală a fost primit de d-nele și d-nii Învățători precum și de maestra de țesătorie, urându-i bună venire. Acî d-sa s'a interesat de bunul mers al școlii, punând diferite chestiuni elevilor și elevelor din clase, și a rămas încântat de progresul constatat, precum și de ordinea și de curățenia ce se păstrează pretutindeni.

Apoi vizitează banca populară, care merge prosperând având un capital de peste 200 mii lei, după cum se constată din alăturata situație

încheiată la finele lunii Fevruarie 1909, ce i s'a prezentat de d-l Contabil al băncii.

Și de astădată, d-l Administrator povătuște pe conducătorii acestor instituții să fie mereu la înălțimea misiunii lor, muncind corect și cu tragere de inimă pentru înaintarea comunei și progresul sătenilor.

În luna trecută s'a ținut adunarea generală a băncii populare «*Biștrîța*» de pe *Domeniile Coroanei Borca și Sabasa-Farcașa* din județul Suceava.

Din darea de seamă pe 1908 citită de d-l C. Popovici, se vede că această bancă înființată numai cu 32 membri și un capital vărsat de 442 lei, a ajuns în 4 ani la un capital social de lei 24.133, bani 41, având deosebit 8.631 lei, 40 bani, depuneri spre fructificare, 1.075 lei, 04 bani, fond de rezervă și 1.608 lei 07 bani fond cultural.

Profitul în 1908 a fost de 2.464 lei, 01 ban, din care s'au dat 9%, adică lei 1931, bani 64 dividendă, iar cu restul s'a dotat aproape în părți egale fondurile culturale și de rezervă.

În afară de starea economică, această bancă s'a ocupat și de ridicarea culturală a locuitorilor potrivit statutelor. Spre acest scop a organizat mai multe conferințe cu subiecte morale, religioase și științifice, unele ilustrate cu proiecțiuni. A împărțit de asemenea dif rite ajutoare elevilor sărmani și a abonat două ziare și trei reviste pentru sala de lectură publică din localul băncii.

În sfârșit membrii din consiliul de administrație au căutat prin poze date la diferite prilejuri să îndrumeze pe locuitori pe o cale mai bună, potrivit dorinței ocrotitorului băncii d-l Ion Kalinderu, Administratorul Domeniului Coroanei, care se interesează de luminarea sătenilor deopotrivă cu ridicarea lor economică

Merele ca leac.

Măncarea de mere multe e un mijloc foarte bun împotriva beției și a fumatului prea mult. Când izbutești să îndupleci pe oamenii cuprinși de aceste patimi și cari nu pot suferi fructele, să mănânce dimineața, înainte și după cină, etc., câte un măr, faci un mare bine, desrădăcinând încetul cu încetul din ei patima ucigătoare. În privința aceasta mărul face minuni. Omul simte numai decât o înviorare și treptat-treptat se lasă de băut și de fumat, spre a nu strică gustul mărului.

(«Agricultorul»).

La o serată.

La serată stăpânul casei zice unui musafir :

— Oricare ar fi numărul musafirilor mei, la 11 ceasuri totul e sfârșit.

— Dar cum faci să scapi de musafiri? întrebă invitatul.

— Ușor de tot... La 11 ceasuri punct, pun pe nevasta mea de cântă la piano.

CRONICA

M. S. Regele Generalfeldmareșal al armatei prusiene.

A. S. Principele Wilhelm, moștenitorul Tronului Germaniei, care a fost trimis de Părintele Său să felicite pe Regele nostru, i-a adus din partea Impăratului Germaniei și Rege al Prusiei o scrisoare prin care I se conferă titlul de *General feldmareșal al Armatei prusiene*, titlu pe care nu-l poartă până acum decât Impăratul Francisc Iosef al Austriei.

Iată textul acestei scrisori :

*Prea Strălucite, prea Puternice Principe,
iubite Văr și Frate,*

«Cu mare plăcere aduc Maiestății Voastre la aniversarea a 70-a a zilei de naștere sincerele și cordialele Mele felicitări. Maiestatea Voastră poate fi bine încredințată că iau parte în chipul cel mai călduros și cordial la acest eveniment îmbucurător atât pentru Voi cât și pentru credincioșii Voștri supuși și că am totdeauna o deosebită satisfacțiune de a întreține legături de prietenie sinceră cu Maiestatea Voastră. Totdeodată nu pot decât să exprim cu acest prilej cea mai călduroasă mulțumire pentru viul interes pe care Maiestatea Voastră îl poartă neconținut armatei Mele, precum și pentru nemărginita bunăvoință și solitudină ce necurmat Le aveți pentru regimentele Voastre. Rugând prin aceasta pe Maiestatea Voastră de a primi în armata Mea demnitatea de Generalfeldmareșal, nu fac decât să Mă unesc cu armata Mea în această cordială urare ca Dumnezeu să binevoiască a dăruî Maiestății Voastre încă ani mulți cu deplină sănătate și voieșie.

«Am însărcinat pe Fiul Meu, Alteța Sa Imperială și Regală Principele Moștenitor, de a prezenta Maiestății Voastre epoletele și însemnele de Generalfeldmareșal.

«Rămân cu încredințarea prea Înaltei Mele stime și a adevăratei prietenii al Maiestății Voastre, bun Văr și Frate.

WILHELM R.»

Scrisoarea s'a înmănat M. S. în ziua de 7 Aprilie la Palatul Regal. Erau de față membrii familiei Regale, toată Curtea și toată suita A. S. Imperiale.

M. S. Regele a mulțumit prin următoarele cuvinte :

«Sunt foarte fericit și tot pe atât de plăcut surprins prin rara distincțiune pe care M. S. Impăratul și Rege, Augustul Vostru Tată, Mi-a conferit-o prin numirea Mea ca Generalfeldmareșal în armata Sa, încununată de glorie. Nu pot exprima în deajuns prin cuvinte ceace simte inima Mea în aceste momente solemne. Privesc înapoi asupra unei jumătăți de veac de legături cari Me unesc atât de aproape de armata prusiană, și-Mi amintesc cu recunoștință de timpurile depărtate, când am trecut prin înalta școală a regimentelor de gardă și am învățat arta războiului, prin care am isbutit a conduce la biruință tânăra Mea armată. Acestor două fericite împrejurări datoresc că M. S. Impăratul a hotărât să-Mi confere bastonul de Feldmareșal, iar această demnitate capătă pentru Mine o valoare și mai mare prin faptul că Alteța Voastră Imperială și Regală a fost însărcinată a Mi-o oferi.

«Vă rog a transmite Augustului Vostru Tată adâncile Mele mulțumiri și a raportă că Eu, împreună cu armata Mea, suntem mândri de primirea Mea în rândul Feldmareșalilor Impărăției Germane».

Plecarea Principelui Moștenitor al Germaniei.

A. S. I. Principele Wilhelm, moștenitorul tronului Germaniei, despre a cărui sosire am vorbit în No. trecut al «Albinei», a stat în țara noastră mai multe zile.

În ziua de 8 Aprilie înalții oaspeți ai familiei noastre regale au vizitat Slănicul din Prahova, unde au cercetat salina; apoi au trecut prin Buștenari, Câmpina, Comarnic, de unde s'au întors în București.

În ziua de 9 Aprilie au luat parte la o frumoasă serbare dată la Buftea în parcul d-nei și d-lui Barbu Știrbei; a fost apoi o audițiune muzicală la Palatul din București și o serată la Palatul dela Cotroceni.

Pentru 10 Aprilie eră hotărâtă o călătorie la Constanța. Ea s'a făcut după programul stabilit, numai că a lipsit A. S. I. Principele Wilhelm, care a voit să petreacă ultima zi a șederii sale în București lângă M. S. Regele.

În ziua de 11 Aprilie înalții oaspeți, însoțiți de Familia Prințiară, au plecat cu trenul spre Predeal.

La 10 ore au sosit la Sinaia, unde au petrecut până după ameză, când au continuat drumul. La Predeal A. S. I. Principele Wilhelm s'a despărțit în mod foarte cordial de AA. LL. Principele și Principesa României și de A. S. Principele Carol Anton. Apoi trenul regal s'a întors la București.

Înainte de a intra în Germania, Principele Moștenitor s'a oprit la Viena ca să facă o scurtă vizită Impăratului Austriei.

Mulțimea în fața Palatului Regal
în timpul vizitei Principelui Moștenitor al Germaniei

Presă Germană despre România.

Cu ocazia sărbătorilor ce au avut loc în țară pentru aniversarea nașterii M. S. Regelui, ziarele din mai toate țările au spus câte un cuvânt. Iată ce zice marele ziar german: «Norddeutsche Allgemeine Zeitung.»

«Germania nu a avut față de România alte sentimente de cât sentimente de simpatie sinceră. Noi stimăm în grad înalt România ca pe o țară de progres serios și ca un element conservând pacea în răsăritul Europei și care a câștigat mare merit în desvoltarea pacinică a acestei părți a continentului. Să meargă mai departe pe aceste căi pe care a condus-o regele său; aceste căi conduc la propășirea crescândă a popoului român și la autoritatea crescândă a României în răsărit și în toată Europa».

CUM S'A SERBAT SEMICENTENARUL UNIRII

în comunele rurale.

Jud. Fălciu: Băsești.

La ora 10 a. m. Te-Deum, la care au răspuns în cor elevii de clasa I; Imnul Regel. La ora 11 serbare școlară: 1) Imnul Regel (cor); 2) Cuvântare relativ la însemnătatea zilei de 24 Ianuarie, ținută de d-l C. Tabără, învățător; 3) Hora unirii (cor), melodia din 1857; recitări de către elevi; coruri, conduse de d-l învăț. Gh. Niță.

Jud. Constanța: Gargalâc.

La ora 10 dimineața pleacă din Gargalâcul-mare spre Gargalâcul-mic, unde este biserica, o mare mulțime de oameni.

Mulțime de locuitori tineri și bătrâni es în întâmpinare. În întâmpinarea o fac la un mic râuleț, și peste care se găsește un pod de trecere, de odată se opresc față în față într'o parte și alta a râulețului; iar d-l Primar P. Pasculescu, de pe înălțimea podului rostește mulțimei o cuvântare.

La ora 10 și jum. Te-Deum la biserică și cuvântare a Preotului Popescu.

În fața școlii, a autorităților și a mulțimei, defilează micii elevi dela ambele școli cu instructorul, apoi soldații și veteranii. După defilare, în localul școlii, serbare: Imnul Regel, cuvântarea d-lui M. Bonjug și Th. Niculescu, învățători; recitări de poezii, dialoguri și cântece ocazionale de către elevii ambelor școli. Ieșind cu toții din școală, se încinge o horă mare și astfel se sfârși această serbare.

Jud. Fălciu: Vutcani.

În zorii zilei, 65 de tineri ce fac parte din școala de adulți, având fiecare arme de vânat și sub comanda d-lui. Ene Frumuzachi, șeful postului de giandarmi, au dat în fața primăriei, câte două rânduri de salve de puști.

La ora 9 și jumătate a. m. Te-Deum la biserica Sf. Nicolae. Corul școlii, sub conducerea d-lui Gh. Neștian, și V. Popa, în-

vătători, au dat răspunsurile, apoi subprotoereul *Gh. Vartolomei*, a ținut o cuvântare, arătând însemnătatea zilei.

Dela 2—5 p. m., serbare în fața primăriei: Imnul Național, cântat de corul școalei; cuvântarea d-lui *G. Ionescu*, administratorul plășei Roșiești; alte cuvântări ale d-lor *Vasile Alexa*, dirigintele școalei, *State Constantinescu*, primarul comunei; apoi coruri, cântece și recitări: Hora unirei, Odă memoriei lui Cuza, Către A. S. R. Principele Carol, Saltă Junimea, Episod din viața lui Cuza, Te-am văzut în timpuri grele, Haidetți frați, Țară, steag și lege, Drapelul, Steagul nostru, Sentinela păzind steagul, Doina, Frunză verde de cicoară, Ocuaa lui Cuza, Regele și țara, dialog, Soldatul, Muza României, dialog, Deșteaptă-te Române, Moș Ion Roată și Unirea, piesă și Hora Unirei.

Comitetul de organizare al serbării a fost alcătuit din d-nii State Constantinescu, primar, Vasile Alexa, dirigintele școalei, Gheorghe Neșțian, învățator, Vasile Popa, învăț., Maria Constantinescu, învățătoare.

Jud. Gorj: Brănești.

La ora 10 dim. Te-Deum la biserică, apoi parohul *Icon I. Constantinescu* a rostit o cuvântare referitoare la însemnătatea zilei, arătând foloasele trase de poporul român după urma unirii.

La 8 seara serbare la școală, dată de elevi și absolvenți, conduși de d-l *V. Vlădoianu*, învățator, și de d-ra *Căplescu*, învățătoare. S'au jucat piesele: «Moș Ion Roată» și «50 ani dela Unire»—după care s'a jucat «Banul Mărăcine», «Hora unirii», etc.

Jud. Ialomița: Ceacu.

La orele 10 dimineața Te-Deum la biserică. Corul școalei a dat răspunsurile. La ora 1 și jum. serbare, dată de elevi la școală: Imnul Regal; cuvântarea d-lui *St. Popescu*, revizorul școlar al circumscripției respective, despre însemnătatea zilei de 24 Ianuarie; piesa: «Ingerul deșteptării și Meseriașii» sub conducerea d-nei învățătoare; cântece «Plugari și Ostași» și «Pac, pac», piesa «Moș Ioan Roată și Unirea»; mișcări gimnastice însoțite de cântece.

Județul Ilfov: Moara săracă.

La ora 9 dim. Te-Deum în biserica parohială; corul școalei condus de dirigintele școalei *I. Crețeanu*, au cântat răspunsurile. *Pr. Petre Popescu*, a ținut o cuvântare.

La școală serbare școlară: «Imnul Regal», cântat de școlari; cuvântare despre însemnătatea zilei de dirigintele școalei; «Ingerul deșteptării naționale, Muntenia și Moldova, Alegorie» (reproduse din Rev. «Albina»), executate de elevi; Hora unirei; scurtă privire asupra trecutului și prezentului țării Românești. de un elev; poezii și cântece patriotice și naționale.

Serbarea s'a încheiat cu «Peneș Curcanul», recitat de un elev

Convențiunea comercială cu Austro-Ungaria.

Tratativile pentru încheierea convențiunii comerciale între țara noastră și Austro-Ungaria s'a sfârșit. În ziua de 10 Aprilie ea s'a semnat la Ministerul de externe de către d-nii Schönburg-Hartenstein, ministru plenipotențiar al Austro-Ungariei la București, de un delegat austriac, de unul ungar și de d. I. I. Brătianu, ministrul de externe al României.

O excursie în Bulgaria.

Corpul didactic primar din jud. Prahova, după terminarea conferințelor generale, au făcut o excursie la Plevna și la Sofia. Au fost primiți cu mare însuflețire de către colegii lor din Bulgaria; s'au oferit banchete și s'au rostit cuvântări în cari s'a vorbit despre prietenia romano-bulgară.

Starea semănăturilor.

La ministerul de interne s'au primit următoarele telegrame, cu privire la starea timpului și a semănăturilor în cursul săptămânii trecute:

Olt. — Semănăturile de toamnă sunt frumoase, însă au nevoie de ploae. Locuitorii se ocupă cu munca viilor și arătura porumbului.

Romanați. — Timpul a fost friguros. Semănăturile până acum se prezintă bine. Se simte mare nevoie de ploae.

Vâlcea. — În seara de 8 c. a căzut ploae. Semănăturile de toamnă se prezintă bine. Semănăturile de primăvară se fac cu activitate. Pe alocurea a început semănatul porumbului.

Izlazurile până în prezent se prezintă bine. Viile s'au tăiat și legat. Pomii în desvoltare.

Mehedinți. — Semănăturile de toamnă se prezintă în condițiuni bune, iar la cele de primăvară să execute lucrarea lor. Viile s'au desgropat și se continuă cu tăiatul lor.

Constanța. — Semănăturile de toamnă se prezintă bine, afară de rapiță, care în mare parte e pierită și s'a înlocuit cu alte semănături.

Sămănaturile de primăvară, cele sămănate de timpuriu, au răsărit și sunt frumoase. S'a început semănatul porumbului. Pomii fructiferi se prezintă bine, de asemenea și viile. Parte din viile din spre Almalău și Ostrov sunt atinse de filoxeră.

Putna. — Timpul a fost variabil; în comunele din regiunea muntoasă a căzut lapoviță. Arăturile pentru orz și ovăz sunt pe sfârșite, începându-se cu activitate cele pentru porumb. Semănăturile de toamnă sunt frumoase; îmașurile au început a înverzi, însă până în prezent vitele mari nu pot pășună.

Ifov. — Timpul a fost variabil și rece. Semănăturile de toamnă se prezintă bine, iar cele de primăvară se continuă cu activitate.

Rapița în majoritate fiind degerată, puțina ce a mai rămas se menține bine. Locuitorii se ocupă cu facerea ogoarelor, semănatul meiului, orzului, pe alocurea cu pusul porumbului, desgropatul viilor, și cu cultivarea sfeclilor pentru zahăr și a zarzavatului. Pe alocuri s'au ivit viermuși la grâne.

Dorohoiu. — Timpul a fost frumos și cu vânt în zilele de 7 și 8 c., a căzut puțină ploaie în 10 comune, iar în nopțile de 8 și 9 Aprilie a înghețat puțin. Semănăturile de toamnă sunt bune. Se continuă cu facerea semănăturilor de primăvară. Pomii fructiferi nedesvoltați din cauza frigului.

Botoșani. — Timpul noros și rece. La 7 cr. a plouat bine în tot județul. Semănăturile de toamnă bune. Arăturile și semănăturile de primăvară au început prețutindeni. Îmașurile au început a înverzi. Viile se desgroapă.

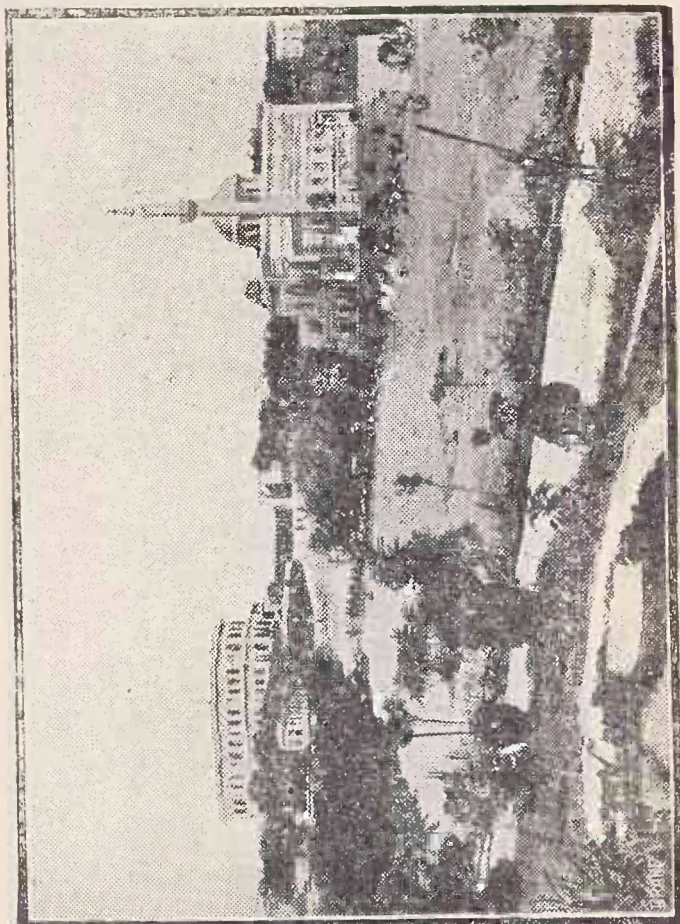
Suceava. — Timp variabil. Semănăturile de toamnă bune în parte. Cele de primăvară se fac acum.

Iași. — Ploi parțiale, între 4 — 5, 6 — 7 și 8 c. Semănăturile de toamnă

se prezintă bine, numai pe alocurea cam de mijloc. Arăturile se fac în bune condițiuni, precum și semănăturile de orz, ovăz și porumb. Viile și arborii roditori se prezintă de mijloc. Pășunile și fânețele bune.

Evenimentele din Turcia.

Deși știrile ce dau zierele despre întâmplările din Turcia sunt contradicătoare, deși se publică exagerări cari se desmint imediat, totuși un lucru este sigur: că mai multe regimente conduse de partizani ai „junilor-turci” adică ai celor ce doresc stabilirea regimului constituțional, au atacat Constantinopolul și s'a început un adevărat războiu civil. Vase de războiu s'au arătat în fața palatului sultanului, din spre mare, gata a ajuta trupele de pe uscat.

Palatul Ildiz-Kiosk și moscheea Hamidië.

Luptele au ținut câteva zile și s'au terminat cu isbânda armatei tinerilor turci. Ea a intrat în oraș, a proclamat starea de asediu, a pus stăpânire pe cazărmi, fie prin cedarea soldaților dintr'insele, fie prin scurte lupte. Apoi a ajuns biruitoare la Palatul Sultanului, la „Ildiz-Kiosc”. Acest palat este o adevărată cetate: are clădiri multe, cazărmi; aci sunt regimente de

Un batalion din armata Junilor-Turci.

In repaus la porțile Capitalei,

pază. De aceea au și fost mai grele lupte până să pună stăpânire și pe acest palat. De aci încolo știrile sunt mai puțin sigure, căci e greu a se afla c-siguranță ce se petrece în cursul unor lupte într'o asemenea cetate. S'a voru bit însă despre uciderea Sultanului, despre detronarea lui, despre darea lui în judecată, alții au zis că va abdică, că a și abdicat.

Oricum să fie, faptul sigure că evenimentele de acolo se apropie de întorsătură definitivă.

În momentul când încheem cronică, vine știre că Sultanul a fost detronat și proclamat în locu-i Reșad-Efendi cu numele de Mahomet V.

Sinodul românilor din Ardeal.

Sinodul român din Ardeal a fost întrunit săptămâna trecută.

După mai multe ședințe, și-a încheiat lucrările printr'un protest în contra amestecului guvernului unguresc în afacerile Bisericii Române.

Demisia guvernului din Ungaria.

Guvernul ungar prezidat de Wekerle, a demisionat, din pricină că Austria se opune la înființarea unei bănci speciale pentru Ungaria.

Situația în Persia.

Se telegrafiază din Persia că acolo s'a produs o mare mișcare în contra puterilor străine cari se amestecă în afacerile lor și în special contra Rusiei.

Pagina glumeață.

Bine-ai făcut!...

(Snoavă).

Ci-că, măi taică, se pripășise un țigan într'un sat de Rumâni, își făcuse și el casă și acareturi și se ținea țanțoș, țanțoș, de nu-i ajungeai cu strămurarița la nas...

Un sec de Rumân care avea și năravul de cam ciordeă — nărav urit — se duce într'o noapte, tiptil, tiptil și se sue pe la strășină, în podul casei țiganului. Și, fiindcă nu venise să aducă, cotrobăie încoă, cotrobăie încolo, până apucă niște șunci pe care țiganul le pusese pe o culme să se afume.

Pe urmă o ia la picior cu șuncile să se dea jos pe unde se urcase; dar, cum face, nu bagă de seamă, și scapă pe gura podului. Hudubâst!.. în casa unde dormiă țiganul.

Odată sare haramina în sus:

— Ce-ai pățit, Rumânico?

— Uite, vecine, venii cu șuncile astea, să le usuc în pod la dumneata...

— Ei aș! Unde să le mai pui? Așa de multe lucruri am în pod, că abiă e loc d'ale mele. Ia-le 'ndărăt!

Românul, râzând să se prăpădească de deșteptăciunea țiganului, duce șuncile acasă și le pune în pod la el; apoi doarme fără grijă până la ziuă.

Dimineața, se pomenește cu haramina.

— Haoleu! Ce bine-ai făcut, Românico, că n'ai pus șuncile tele la mine!

— De ce?

— Păi, rămâneai fără ele.

— Cum, mă?

— Le-a furat și p'ale mele.

(Din Priboeni).

C. Rădulescu-Codin.

Cărți primite la redacție.

Anuarul presei și lumii politice române apărut sub îngrijirea a doi vechi ziariști, d-nii Gr. Rigo și H. Bernescu.

Pe lângă toate datele și informațiunile asupra presei și lumii politice, etc., are și o anexă comercială coprinzând adrese comerciale și firme recomandabile.

De vânzare la Administrația anuarului, str. Sfântu Ionică No. 3 București și la principalele librării.

Dr. Constantin Popescu, Traduceri din Byron și Heine. Buc. Socecu. 1908 Broș. 19×13. Pg. 112. Prețul 1 leu.

A apărut No. 437 din «*Biblioteca pentru toți*» Casa cu geamurile portocalii, nuvele de Ion Minulescu PREȚUL 30 BANI.

Se află de vânzare la mai toate Librăriile din țară, a se cere gratis la Librăria Editoare LEON ALCALAY, la București.

Mitică s'a întors de la băi.

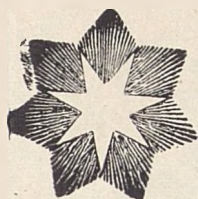
— *Ei, ți-a făcut bine băile?*

— *Un bine enorm, dar relativ! Toate reumatizmele pe care le aveam la piciorul drept par'că mi le-a luat cu mâna... dar s'au mutat toate la piciorul stâng.*

Stimați Cititori,

Răspândiți revista „Albina” în cercul cunoștințelor D-voastră.

„STEAUA“

Societatea «*Steaua*» are de scop a lucra pentru întinderea învățaturii în popor, prin tipărirea și răspândirea de scrieri și publicații morale, patriotice și de folos practic, și pentru împiedecarea, prin toate mijloacele legiuite, a răspândirii de scrieri și publicații imorale, sau cu tendințe contrarii statului și ideii naționale române.

Cotizația este de cel puțin *doi lei* pe an, iar pentru învățători, preoți rurali și săteni, de cel puțin *un leu* pe an. Fiecare membru este îndatorat ca, în cel d'întâiu an după primirea sa, să facă a se primi în Societate cel puțin alți doi membri noi.

Cererile de înscriere, însoțite de cotizația pe un an, se pot adresa d-lui *Spiru C. Haret*, strada Verde, București.

Comitetul: *Președinte*, Ioan Kalinderu, *Membru al Academiei Române*. — *Vice-președinte*, Sava Șomănescu, *mare proprietar, fost senator*. — *Administrator și casier*, Spiru C. Haret, *Ministru, profesor universitar*. — *Secretar*, Const. Banu, *profesor secundar, fost inspector școlar*. — *Membru*: Petre Gârboviceanu, *Administrator al Casei Sf. Biserici Autocefale Ortodoxe Române, profesor la Seminarul Central și Director al Șc. Normale a Societății pentru învățatura poporului român*; I. Dimitrescu Procopie, *senator, fost Primar al Capitalei*; M. Vlădescu, *fost Ministru, profesor universitar*; Cristu S. Negoescu, *fost administrator al Casei Școalelor, profesor secundar*; Pompiliu Eliade, *profesor universitar*. — *Cenzori*, Const. Alimăneșteanu, *inginer de mine*; *Preotul econom* Const. Ionescu, *profesor secundar*; Const. Alexandrescu, *institutor*.

Membru înscriși și cotizațiunilor plătite (urmare).

Ioan Grigoraș (Roman), 2 lei; Vucal Dornescu (Roman), 2 lei; Em. I. Silberg (Roman), 2 lei; Const. Rădulescu (T.-Măgurele), 2 lei; I. Stoian (T.-Măgurele), 2 lei; P. Chirulescu (T.-Măgurele), 2 lei; Pr. I. Maciucă Berești (Bacău), 1 leu; G. Dumitrescu (Râncezi), 1 leu; Stelian N. Ionescu (Râncezi), 1 leu; Petru I. Petrescu (Râncezi), 1 leu; N. G. Longinescu (Galați), 6 lei; Zaharia Ionescu (Galați), 2 lei; C-tin Nazarie (Galați), 4 lei; Apostol P. Papadopol (Galați), 6 lei; Ioan D. Prodrou (Galați), 5 lei; N. Ciobanu (Galați), 2 lei; N. T. Negulescu (Galați), 5 lei; I. Benteoiu (Galați), 5 lei; I. Fodor (Galați), 5 lei; H. Țapu (Galați), 10 lei; G. Carp (Galați), 2 lei; I. Baston (Galați), 2 lei; Em. Casveteanu (Galați), 3 lei; Ion Nedoviceanu (Galați), 5 lei; C. N. Zaharescu (Fălțiceni), 1 leu; Safta G. Apostolescu (Fălțiceni), 2 lei; Maria C. Neculcea (Fălțiceni), 2 lei; V. Costăchescu (Plesești), 1 leu; Clevnic Titu (Petia), 1 leu; Teodor Litescu (Preutești), 1 leu; Aspozia I. Alger (Fălțiceni), 2 lei; G. T. Ionescu (Fălțiceni), 2 lei; T. Iordănescu (Focșani), 4 lei; I. G. Manoliu (Focșani), 2 lei; N. Stoianovici (Focșani), 3 lei; A. Maroșiu (Focșani), 2 lei; I. Rădulescu-Râmnic (Focșani), 2 lei; Rahtivan (Focșani), 2 lei; A. Vraciu (Focșani), 2 lei; I. Ștefănescu (Focșani), 2 lei; Ioan Nanulescu (Focșani), 2 lei; Const. Demetrescu (Focșani), 2 lei; C. Vasilescu (Focșani), 2 lei; Const. N. Chirișescu (Focșani), 2 lei; St. Graur (Focșani), 2 lei; Irimia St. Pană (Focșani), 20 lei; C. Leonescu (Focșani), 2 lei; I. Crainic (Focșani), 2 lei; G. Pamfil (Focșani), 2 lei; N. S. Raniu (Focșani), 2 lei; Elena Rudeanu (Craiova), 2 lei; Alexandrina Enăchescu (Craiova), 2 lei; Eliza Racoviceanu (Craiova), 2 lei;

Numărul membrilor înscriși în cursul anului 1908 este de 12.470, iar veniturile societății, tot în acest timp, sunt de 15.400 lei.

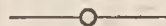
(Va urma în numărul viitor).

„VICTORIA”

Societate anonimă de asigurări generale și reasigurări

IN BUCUREȘTI

— Direcțiunea Generală: 10, Strada Doamnei 10 —

CAPITAL STATUTAR LEI 5.000.000

INTAIA EMISIUNE LEI 1.000.000

Primul vărsământ Lei 300.000

SOCIETATEA ASIGURĂ:

- a) contra pagubelor cauzate de Incendiu și Explozie, precum și în contra Tempestei și Cicloului;
- b) asigurări asupra Vieței și Rentei viagere;
- c) contra pagubelor de Transport maritim, fluvial și terestru;
- d) contra pagubelor cauzate de Grindină la cereale și vii;
- e) contra accidentelor corporale și a consecințelor răspunderii civile;
- f) contra pagubelor provenite din Mortalitatea vitelor;
- g) contra spargerii oglinzilor, geamurilor și firmelor de cristal, etc.

Societatea «VICTORIA» asigură în mod gratuit clădirile în construcțiune până la punerea acoperișului, iar informațiuni mai detaliate a se cere Direcțiunii societății.

Reprezentanța generală București, str. Karagheorghevi, 3.